

Grunder och huvudargument

Sökanden är ett porslinsföretag i Kahla, Thüringen (Tyskland). Sökanden var högstbjudande och förvärvade därför maskiner, anläggningar och fastigheter från konkursförvaltaren för Kahla Porzellan GmbH. Genom det omtvistade beslutet ansåg kommissionen att en rad åtgärder som vidtagits till förmån för Kahla Porzellan GmbH och sökanden utgjorde statligt stöd, och förklarade stödet vara oförenligt med den gemensamma marknaden.

I sin talan vänder sig sökanden framförallt mot kravet på återbetalning av investeringstillskottet på 2,5 miljoner DEM, kravet på återbetalning av det påstådda de minimis-stödet och kravet på återbetalning av tillskotten som beviljats för genomförande av arbetsmarknadsåtgärder i enlighet med 249 h § Arbeitsförderungsgesetz (AFG). Sökanden gör gällande att kommissionen åsidosatte EG-fördraget och grundläggande gemenskapsrättsliga principer och att den gjorde sig skyldig till uppenbart felaktiga bedömningar.

Sökanden gör gällande att EG-fördraget åsidosatts genom kravet på återbetalning av investeringstillskottet och tillskottet som betalats med tillämpning av § 249 h AFG. Investeringsprogrammet säkerställdes genom ett godkänt program, och vad gäller åtgärderna enligt 249 h § AFG har kommissionen år 1994 uttryckligen slagit fast att dessa inte utgör stöd. I båda fallen är således de regler tillämpliga som gäller för bestående stöd. I beslutet överskred kommissionen således bedömningen av om villkoren för programmen iaktogs, och tillämpade således strängare villkor på dessa program än i programmen eller i de av kommissionen meddelade villkoren angående liberalisering. Därigenom åsidosatte kommissionen artiklarna 87 EG och 88 EG och rättssäkerhetsprincipen.

Sökanden gör vidare gällande att kommissionen åsidosatte den grundläggande principen om skydd för berättigade förväntningar genom att inte beakta att kommissionens offentliggörande av liberaliseringen av investerings säkerhetsprogrammet och bestämmelsen i 249 h § AFG i Europeiska gemenskapernas officiella tidning inte omfattar de strängare inskränkningar som kommissionen tillämpade i det omtvistade beslutet. Sökanden hade därför förväntningar på att båda programmen skulle omfattas av den offentliggjorda och av den av kommissionen liberaliserade formen. Det därmot stridande kravet på återbetalning är uppenbart rättsvidrigt.

Dessutom gör sökanden gällande att kommissionen gjorde sig skyldig till en rad uppenbart felaktiga fastställande av de faktiska omständigheterna och till flera oriktiga bedömningar. Först och främst gjorde kommissionen en felaktig bedömning genom att klassificera sökanden som ett bolag i svårigheter. Uppenbara och avsevärda felaktigheter beträffande sakomständigheterna föreligger även beträffande kravet på återbetalning

av "de minimis-stöden". Flera av de åtgärder som räknas upp har sökanden aldrig erhållit. Att kräva tillbaka stöd som inte beviljats utgör därför ett uppenbart åsidosättande av materiella bestämmelser.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 30 januari 2003 av Antonio Aresu**(Mål T-24/03)**

(2003/C 70/48)

(Rättegångsspråk: italienska)

Antonio Aresu har den 30 januari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Sergio Diana, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara följande två beslut:

- a) Tillsättningsmyndighetens uttryckliga beslut av den 29 augusti 2002 genom skrivelse från T. Lennon D(2002)687 av den 2 september 2002, som togs den 4 september 2002, varigenom sökanden underrättades om att hans ansökan till den lediga tjänsten COM/059/02 hade avslagits och att M. Scannell hade fått tjänsten.
- b) Tillsättningsmyndighetens tysta avslag av den 17 januari 2003 på det klagomål som sökanden ingav den 17 september 2002 avseende ovannämnda beslut.

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden i förevarande mål invänder mot beslutet att avslå hans ansökan till en tjänst som enhetschef vid generaldirektoratet "Hälsa och konsumentskydd".

Till stöd för sina yrkanden gör sökanden gällande att de omtvistade besluten saknar motivering, vilket strider mot artikel 25 andra stycket i tjänsteföreskrifterna.